

Dobrý den děti,

už čtvrtý týden budete trávit se svými rodiči doma, protože naše školka je stále uzavřena. Doufáme ale, že doma neleníte a pomáháte mamince třeba v kuchyni a tatkovvi zase na zahradě nebo v dílně, co kluci?

Děti, byly jste se svými rodiči venku na vycházce? Byly jste se podívat, jestli okolo vašeho domečku nechodili Smetáci? Našly jste někde jejich stopy?

Jistě jste si také povšimly, že to venku, v přírodě, vypadá trošičku jinak, že můžeme být venku už o něco déle, že tma k nám přichází později a později - že se nám prodlužuje den. A potkaly jste na vaší procházce už nějakou jarní kytičku, když jste pátraly po Smetácích? A děti, byly jste se podívat na svých zahrádkách, jestli už vylézají broučci, kterým jste na podzim stavěly domečky? My už jsme nějaké broučky venku viděly, ba dokonce i skřivany, kteří se vraceli z teplých krajin a takto si povídali:

„To byl ale dlouhý let. Vracíme se rádi zpět.

Dlouhá byla naše cesta přes moře, hory i města.

Letěli jsme přes Afriku, byli jsme až u rovníku.

Překážku jsme v cestě měli, poušť Saharu přeletěli.

V Africe to hezké bylo, mnohé se nám zalíbilo.

Poznali jsme rádi svět, domov nás však volal zpět ...”

Co se děje venku, děti? Divíte se taky? I louka se divila, a proto:

Zeptala se louka trávy,

kdo jí nosí čerstvé zprávy.

*Tráva řekla: „Vítr, paní“,
šeptá mi je při foukání.*

A vítr fouká, fouká a něco trávě brouká:

JARO už se blíží!

Hurááááá, ale venku to tak ještě nevypadá, děti, co myslíte?
Jaro bude mít ještě hodně práce. Víte, co všechno musí ještě
udělat?

Vytáhnout trávu z hlíny,

a nazeleno natřít.

Načernit pěkně stíny

a všechno živé sbratřit.

Všem hadům svléci kůži,

načesat řádně louky,

spočítat lístky růží

a pruty leštit brouky.

Je důležité, aby přišlo jaro? Kdy přichází? Jak vypadá?

Jaro letí, jaro letí, má zelená křidélka.

Šatičky má ze sněženek a ve vláskách motýlka.

Kde se vzaly, tu se vzaly pampelišky v trávníčku,

ke sluníčku otáčejí svoji zlatou hlavičku.

Haló jaro, haló jaro, kytiček je na světě málo.

Přilet' a přines nám sluníčko, pomůžeme ti maličko.

Pokuste se, děti, nakreslit jaro, jak bude vypadat podle vás?

Počasí je však venku, jak se říká, na houpačce - jednou svítí sluníčko, pak se schová za mraky, fouká vítr a prší, dokonce může ještě padat sníh, počasí je vrtkavé a zima se nechce ještě vzdát své vlády, říkáme mu aprílové počasí. I když už se blíží druhý jarní měsíc - duben a jaro podle kalendáře začalo už 20.3., pořád venku není ještě to pravé jarní.

Co by tak jaru mohlo pomoci, aby se tráva zazelenala, vyrostly nám první jarní kytičky, začaly nám pučet stromy, zkrátka aby to bylo u nás už konečně po bílé, dlouhé zimě veselejší a barevnější? Sluníčko nám už občas svítí, no ano VODA, vždyť kytičky a stromy potřebují ke svému růstu vodu a nejenom květiny a stromy, ale vodu potřebují ke svému životu i zvířátka, broučci a my lidé také. Bez vody by na Zemi nebyl žádný život. Voda, slunce a vzduch, to je pro nás všechny to nejdůležitější na světě.

O sluníčku jsme si už povídali, dokonce jsme se za ním vydali společně s Paxim raketou do vesmíru a také o vzduchu víme, jak je pro nás důležitý a musíme se o jeho čistotu starat, ale o vodě jsme si ještě pořádně nepovídali. Pojďme se zamyslet nad tím, jak je voda důležitá a potřebná. Kde všude na Zemi voda je? Kromě pití vody ji potřebuje maminka na vaření, praní, že je teď obzvláště důležitá, abychom si myli ruce, musíme zalévat květiny, dávat vodu zvířátkům na pití a tak dále. A kde se voda vůbec bere? Jak vznikly potůčky, řeky, moře a oceány?

To bylo tak, poslechněte si jeden příběh o dvou kapkách:

Jak kapky cestují

Krápe, cáká, lije - zkrátka prší a prší. Před deštěm se schovává všechno živé, jen u lesního jezírka je veselo. Žáby vylézají na mělčinu a slastně se čvachtají v blátě. Potom hup do vody, pěkně si zaplavat! Jeden žabák se pracně vydrápe na

list leknínu a pozoruje okolí. Jak prudce liják začal, tak náhle skončil. Na širokém listu uvízly dvě kapky vody. Třpytí se jak drahokam a ve svitu sluníčka hrají duhovými barvami.

„Hej, žabáku, sed' klidně, ať nás neshodíš do jezera! Chceme si po dlouhé cestě trochu odpočinout,“ skutálejí se kapky ke středu své nové lodičky. „Abys věděl, jsme známé cestovatelky a patří nám celý svět!“ chlubí se první kapka.

„Jak to? Nás ve škole učili, že celý svět patří žábám,“ nevěří skokan.

„To určitě! Sjížděl jsi někdy řeky a vodopády? Hloubil ve skalách jeskyně a kaňony, srovnal se zemí celá pohoří? Ze studánky se dostal do potoka, pak do řeky a s ní až do oceánu?“ vychrlila na žabáka druhá kapka.

„A to nemluví o ledovcích a sněhových pláních na severu. Tam jsme jednou zamrzly na kolik let. To koukáš, co? I sníh a led je z vody.“ „I sněhulák?“ „Ten taky,“ zasmála se první kapka. „Tři čtvrtiny planety Země jsou z vody! Bez ní je na světě snad jen to kamení. A s tím si poradíme. Když ne hned, tak za pár milionů let! I z vysoké skály dokážeme vyrobit jemný písek, jaký najdeš na plážích u moře...“ „Fuj, moře ne, má slanou vodu, která žáby ničí!“ sbírá skokan pracně své školní vědomosti. „Za to taky můžeme, rozpouštíme soli a nerosty z mořského dna. Slaná voda chutná mořským živočichům, ale my ji zrovna nemusíme. Máme raději dešťovou,“ protahují se kapky na sluníčku.

Skokan neví, kde mu hlava stojí. „Když vás řeka odnese do moře, jak se dostanete zase zpátky na zem?“ nechápe.

„Júúú, to mám ze všeho nejradši!“ „Já taky!“ „Já víc!“ překřikují se kapky. „Vyhlédneme si tu správnou vlnu, ulehne na hladinu - a na slunci se vypaříme! Šup nahoru do mraků! Jsou našimi kamarády, ale ty by sis na jejich jménech zlomil jazyk! Třeba: cumulus nebo altostratus nebo cu-mu-lo-nim-bus... S mraky lítáme od západu k východu, z jihu na sever, kam nás vítr odfoukne. To je jízda!“ poučuje skokana první kapka.

„Hlavně jsme se zbavily soli a jsme volné! Volné! Tedy jen do chvíle, než se nahoře ochladí. To potom padáme dolů jako déšť, kroupy nebo sníh. Svlažíme lesy, pole i zahrady a dostaneme se pod zem. A už hledáme skulinu, která by nás - jako tenký pramínek - vyvedla na povrch. Z pramínků je za chvíli potůček a potok, který se vlévá do řeky. Ta po dlouhé pouti opět skončí v moři. Pamatuj si, žabáku, tomu říkáme KOLOBĚH VODY. Všechno začne znovu,“ končí kapky svoje povídání.

Skokan má co dělat, aby si tolik novinek srovnal v hlavě. Nevidí, jak se na sluníčku kapky zmenšují, až docela zmizí, jako pára nad hrncem. Probere ho až nadšené výskání shůry.

"Júúú, jééé, to je krása! Sbohem, žabáku, letíme za sluníčkem. Už brzy uvidíme z výšky modrou planetu, Zemi! Nezapomeň na nás - a někdy na shledanou!"

*Na počátku - kapička,
z kapky říčka maličká,
a když říčka s řekou splyne,
přidají se další, jiné
vody ze všech stran,
a z kapky je - oceán.*

Jak se vám líbil příběh o dvou kapkách, děti? Chtěly byste se také stát na chvíli takovými kapkami a procestovat celý svět?

A víte, že jeden náš nejvýznamnější hudební skladatel také uměl vyprávět příběh o vodě? Jak se z malinkatého pramínku stala velká řeka? Ta řeka se jmenuje Vltava, jistě jste už o ní slyšely, protéká naším hlavním městem Praha. A protože to byl hudební skladatel, tak o ní vyprávěl hudbou. Nyní si děti pohodlně lehněte a zaposlouchejte se, alespoň na chvíli, jak Bedřich Smetana, tak se jmenuje onen hudební skladatel, uměl o Vltavě vytvořit tuto přenádhernou hudbu:

<https://www.youtube.com/watch?v=-p7pdqp0tmg>

Líbilo se vám, jak o Vltavě vyprávěl Bedřich Smetana?

Je skvělé, že voda nám teče až do našich domečků a můžeme si ji pustit z vodovodu, kdykoliv se nám zachce. Víte, jak to funguje? Jak se nám dostane do vodovodu a proč je tak čistá, že ji můžeme pít? Tak se na to podívejte:

https://www.youtube.com/watch?v=Zm_lqw4ui2M

Voda - to je poklad a musíme se o něj také starat třeba tím, že budeme vodou šetřit. Motýlci už to moc dobře vědí, je to jedno z jejich motýlích pravidel a naučili se jej dodržovat.

Děti můžete si doma s rodiči vyzkoušet i pár zajímavých pokusů s vodou, abyste viděly, že je voda nejen velmi potřebná, ale má i zajímavé vlastnosti a je s ní i zábava. Tipy na pokusy najdete na našich stránkách MŠ spolu s dalšími úkoly a omalovánkami pro vás.

Opatrujte se a snad už se blíží čas, že se brzy uvidíme ve školce.

